

Bruksela, 11 lipca 2025 r.
(OR. en)

11521/25

EF 240
ECOFIN 989
DELECT 99

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	2 lipca 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	C(2025) 4105 final
Dotyczy:	ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../... z dnia 1.7.2025 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę wskazywania głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka danej pozycji oraz ustalania, czy dana transakcja stanowi pozycję długą czy krótką, o których to pozycjach mowa w art. 94 ust. 3, art. 273a ust. 3 i art. 325a ust. 2

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2025) 4105 final.

Załącznik: C(2025) 4105 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 1.7.2025 r.
C(2025) 4105 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 1.7.2025 r.

**uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013
w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę
wskazywania głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka danej pozycji oraz
ustalania, czy dana transakcja stanowi pozycję długą czy krótką, o których to pozycjach
mowa w art. 94 ust. 3, art. 273a ust. 3 i art. 325a ust. 2**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

W art. 94 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 („rozporządzenie”) uprawniono Komisję do przyjmowania – po przedłożeniu jej projektów standardów przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 – aktów delegowanych określających metodę wskazywania głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka danej pozycji oraz ustalania, czy dana transakcja stanowi pozycję długą czy krótką, o których to pozycjach mowa w art. 94 ust. 3, art. 273a ust. 3 i art. 325a ust. 2 tego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia EUNB w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania projektu standardów Komisja powinna podjąć decyzję w sprawie zatwierdzenia przedłożonego projektu. Komisja może również zatwierdzić projekty standardów tylko częściowo lub ze zmianami, jeżeli wymaga tego interes Unii, z uwzględnieniem szczegółowej procedury określonej w tym rozporządzeniu.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

Zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB przeprowadził konsultacje publiczne na temat projektu standardów technicznych przedłożonego Komisji zgodnie z art. 94 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 („rozporządzenie”). Dokument konsultacyjny opublikowano na stronach internetowych EUNB w dniu 24 kwietnia 2024 r., a konsultacje zakończono 24 lipca 2024 r. Ponadto EUNB zwrócił się o opinię w sprawie tego projektu do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Wraz z projektem standardów technicznych EUNB przedstawił sposób, w jaki wyniki wspomnianych konsultacji uwzględniono przy opracowywaniu ostatecznego projektu standardów technicznych przedłożonego Komisji.

Wraz z projektem standardów technicznych oraz zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB przekazał Komisji swoją ocenę skutków, w tym analizę kosztów i korzyści, dotyczącą projektu standardów technicznych przedłożonego Komisji. Analiza jest dostępna pod adresem <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/regulatory-activities/market-counterparty-and-cva-risk/regulatory-technical-standards-method-identifying-main-risk-driver-position-and-determining-whether>, na s. 24–31 sprawozdania końcowego w sprawie projektu technicznych standardów wykonawczych.

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

W ostatecznym projekcie standardów technicznych określono metodę wskazywania głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka danej pozycji oraz ustalania, czy dana transakcja stanowi pozycję długą czy krótką.

Proponowana ogólna metoda wskazywania głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka opiera się na wskaźnikach wrażliwości określonych w ramach metody standardowej dotyczącej ryzyka rynkowego (FRTB-SA, metoda standardowa w ramach gruntownego przeglądu portfela handlowego) lub narzutach określonych w ramach metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego kontrahenta (SA-CCR). W celu określenia, czy transakcje są pozycją długą czy krótką, zastosowano metodykę zgodną z tą określoną w standardach technicznych opracowanych zgodnie z art. 279a ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W odniesieniu do stosunkowo prostych instrumentów, takich jak obligacje o stałym oprocentowaniu, obligacje o zmiennym oprocentowaniu, akcje, kontrakty terminowe typu forward, kontrakty terminowe typu future, zwykłe swapy i opcje waniliowe, określono również uproszczoną metodę.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 1.7.2025 r.

**uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013
w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę
wskazywania głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka danej pozycji oraz
ustalania, czy dana transakcja stanowi pozycję długą czy krótką, o których to pozycjach
mowa w art. 94 ust. 3, art. 273a ust. 3 i art. 325a ust. 2**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012¹, w szczególności jego art. 94 ust. 10 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wielkość działalności stanowi wskaźnik zastępczy stopnia zaawansowania, jakiego należy oczekiwać od instytucji przy dokonywaniu obliczeń wymogów kapitałowych. Aby ustalić, czy instytucje są uprawnione do stosowania uproszczonych metod obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego oraz ryzyka kredytowego kontrahenta, instytucje są zobowiązane do obliczenia wielkości działalności bilansowej i pozabilansowej zgodnie z art. 94 ust. 1, art. 273a ust. 1 i 2 oraz art. 325a ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Wskazanie głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka danej pozycji oraz – na tej podstawie – ustalenie, czy dana transakcja stanowi pozycję długą czy krótką, ma zasadnicze znaczenie dla prawidłowego obliczenia wielkości działalności. Biorąc pod uwagę znaczenie tych obliczeń dla małych i niezłożonych instytucji, metoda wskazywania głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka danej pozycji oraz ustalania, czy dana transakcja stanowi pozycję długą czy krótką, powinna być proporcjonalna do stopnia złożoności danej instytucji.
- (2) Metoda ustalania, czy dana transakcja stanowi pozycję długą czy krótką, powinna być spójna z metodą określania, czy dana transakcja stanowi pozycję długą czy krótką, mającą zastosowanie do transakcji, o których mowa w art. 277 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, i określoną w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2021/931².

¹ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>.

² Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/931 z dnia 1 marca 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę określania transakcji na instrumentach pochodnych o tylko jednym lub o więcej niż jednym istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka do celów art. 277 ust. 5, wzór stosowany do obliczania delty nadzorczej opcji kupna i opcji sprzedaży przyporządkowanych do kategorii ryzyka stopy procentowej oraz metodę określania, czy dana

- (3) Aby zapewnić dokładność wyników, metoda wskazywania głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka pozycji w instrumentach niebędących instrumentami pochodnymi powinna opierać się na obliczeniu ważonych ryzykiem wskaźników wrażliwości delta na czynniki ryzyka, jak określono w części III tytuł IV rozdział 1a sekcje 2, 3 i 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Ponadto aby zapewnić spójność podejścia, metoda wskazywania głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka pozycji powinna być spójna z metodą określania pierwotnego czynnika wpływającego na poziom ryzyka danej pozycji oraz najbardziej istotnego czynnika wpływającego na poziom ryzyka w transakcjach na instrumentach pochodnych, o której to metodzie mowa w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2021/931.
- (4) Metoda określania, czy dana transakcja stanowi pozycję długą czy krótką, powinna opierać się na obliczeniu ważonego ryzykiem wskaźnika wrażliwości delta na główny czynnik wpływający na poziom ryzyka. W przypadkach gdy instytucje nie są w stanie obliczyć ważonego ryzykiem wskaźnika wrażliwości delta, powinny one określić ten wskaźnik wrażliwość na podstawie celu transakcji – handlowego lub zabezpieczającego.
- (5) Konieczne jest ustanowienie uproszczonej metody dla małych i niezłożonych instytucji, które mogą nie być w stanie obliczyć ważonych ryzykiem wskaźników wrażliwości delta lub mogą nie być w stanie stosować metod określania pierwotnego czynnika wpływającego na poziom ryzyka i najbardziej istotnego czynnika wpływającego na poziom ryzyka w transakcjach na instrumentach pochodnych, o których to metodach mowa w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2021/931. Ta uproszczona metoda powinna być odpowiednia dla instrumentów, którymi zwykle obracają małe i niezłożone instytucje. Większe instytucje powinny mieć również możliwość stosowania tej uproszczonej metody, w przypadku gdy prowadzą obrót prostymi instrumentami objętymi zakresem tej metody.
- (6) Uproszczona metoda powinna prowadzić do wyników zgodnych z metodą opartą na ważonych ryzykiem wskaźnikach wrażliwości delta. Niemniej jednak należy wprowadzić założenia upraszczające w celu zmniejszenia obciążeń obliczeniowych i operacyjnych dla instytucji, w szczególności w odniesieniu do instrumentów denominowanych w walucie innej niż waluta sprawozdawcza instytucji. Z tego względu instytucjom należy umożliwić pominięcie – przy wskazywaniu głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka – natychmiastowego kursu wymiany między walutą, w której denominowany jest instrument, a walutą sprawozdawczą instytucji w przypadku akcji, obligacji i transakcji na instrumentach pochodnych, których instrument bazowy byłby zwykle przypisany do kategorii ryzyka stopy procentowej, ryzyka kredytowego, ryzyka cen akcji lub ryzyka cen towarów.
- (7) Pozycje gotówkowe w walucie sprawozdawczej nie powinny być uwzględniane przy ustalaniu wielkości działalności, ponieważ ich wartość rynkowa nie zmienia się pod wpływem zmian czynników ryzyka.
- (8) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

transakcja jest pozycją długą czy krótką w pierwotnym czynniku wpływającym na poziom ryzyka lub w najbardziej istotnym czynniku wpływającym na poziom ryzyka w danej kategorii ryzyka do celów art. 279a ust. 3 lit. a) i b) w ramach metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego kontrahenta (Dz.U. L 204 z 10.6.2021, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/931/oj).

- (9) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010³,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Metoda wskazywania głównych czynników wpływających na poziom ryzyka pozycji w instrumentach niebędących instrumentami pochodnymi

1. W celu wskazania głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka pozycji w instrumentach niebędących instrumentami pochodnymi, przypisanej do portfela handlowego, instytucje określają w pierwszej kolejności wszystkie czynniki ryzyka tej pozycji, które w największym stopniu decydują o zmianie jej wartości. Dokonują tego przez ocenę co najmniej czynników ryzyka, o których mowa w art. 325l–325q rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Czynniki ryzyka wskazane przez instytucje są czynnikami wpływającymi na poziom ryzyka pozycji.
2. Instytucje, które zgodnie z ust. 1 wskazały tylko jeden czynnik wpływający na poziom ryzyka pozycji w instrumentach niebędących instrumentami pochodnymi przypisanej do portfela handlowego, uznają ten czynnik za główny czynnik wpływający na poziom ryzyka tej pozycji.
3. Instytucje, które zgodnie z ust. 1 wskazały więcej niż jeden czynnik wpływający na poziom ryzyka pozycji w instrumentach niebędących instrumentami pochodnymi przypisanej do portfela handlowego, wskazują główny czynnik wpływający na poziom ryzyka tej pozycji, wykonując następujące czynności w podanej kolejności:
 - a) obliczają wskaźniki wrażliwości na ryzyko delta zgodnie z art. 325r i art. 325t rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dla każdego czynnika wpływającego na poziom ryzyka wskazanego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu;
 - b) obliczają ważone wskaźniki wrażliwości zgodnie ze wzorem określonym w art. 325f ust. 6 tego rozporządzenia, stosując wskaźniki wrażliwości obliczone zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu;
 - c) jako główny czynnik wpływający na poziom ryzyka wskazują ten czynnik, dla którego wartość bezwzględna ważonych wskaźników wrażliwości, obliczona zgodnie z lit. b) niniejszego ustępu, jest najwyższa.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Artykuł 2

Metoda ustalania, czy transakcja na instrumentach niebędących instrumentami pochodnymi stanowi pozycję długą czy krótką w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka

Przy ustalaniu, czy pozycja w instrumentach niebędących instrumentami pochodnymi stanowi pozycję długą czy krótką w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, o których to pozycjach mowa w art. 94 ust. 3 i art. 325a ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje stosują jedną z następujących metod:

- a) obliczają wskaźnik wrażliwości na ryzyko delta głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka zgodnie z art. 325r rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz określają transakcję jako:
 - (i) pozycję długą w tym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli odpowiedni wskaźnik wrażliwości na ryzyko delta jest dodatni; lub
 - (ii) pozycję krótką w tym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli odpowiedni wskaźnik wrażliwości na ryzyko delta jest ujemny;
- b) oceniają, czy wartość pozycji jest zależna od głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka, przez określenie celu transakcji jako handlowy lub zabezpieczający w odniesieniu do tego czynnika wpływającego na poziom ryzyka, i na podstawie tej oceny określają transakcję jako pozycję długą lub krótką w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka.

Artykuł 3

Uproszczona metoda wskazywania głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka pozycji w instrumentach niebędących instrumentami pochodnymi oraz ustalania, czy dana transakcja na instrumentach niebędących instrumentami pochodnymi stanowi pozycję długą czy krótką w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 1 i 2 instytucje mogą wskazać główny czynnik wpływający na poziom ryzyka pozycji w instrumentach niebędących instrumentami pochodnymi, o których mowa w ust. 2–8 niniejszego artykułu, oraz określić, czy takie pozycje stanowią pozycje długie czy krótkie w głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, za pomocą metod określonych w tych ustępach.
2. W przypadku obligacji będących instrumentami dłużnymi o stałym oprocentowaniu pozbawionymi cech opcjonalności instytucje stosują następującą metodę:
 - a) instytucje wskazują główny czynnik wpływający na poziom ryzyka w oparciu o stopień jakości kredytowej i sektor obligacji, o których mowa w art. 325ah rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz rezydualny termin zapadalności obligacji na podstawie:
 - (i) tabeli 1 w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy przepływy pieniężne z tytułu obligacji nie są funkcjonalnie uzależnione od stóp inflacji;
 - (ii) tabeli 2 w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy przepływy pieniężne z tytułu obligacji są funkcjonalnie uzależnione od stóp inflacji;
 - b) jeżeli głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka wskazanym zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu jest stopa wolna od ryzyka, właściwą dla

tego czynnika walutą jest waluta, w której denominowana jest obligacja, a właściwym dla niego terminem zapadalności jest jeden z terminów zapadalności określonych w art. 325l ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wybrany w taki sposób, aby jak najściślej odpowiadał terminowi zapadalności obligacji;

- c) jeżeli głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka wskazanym zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu jest stopa spreadu kredytowego emitenta, tym głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka jest spread kredytowy emitenta obligacji, a właściwym dla tego czynnika terminem zapadalności jest jeden z terminów zapadalności określonych w art. 325m ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wybrany w taki sposób, aby jak najściślej odpowiadał terminowi zapadalności obligacji;
 - d) instytucje określają, czy dana pozycja jest pozycją długą czy krótką w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka na podstawie następujących elementów:
 - (i) jeżeli głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka wskazanym zgodnie z lit. a), b) i c) niniejszego ustępu jest stopa wolna od ryzyka lub stopa spreadu kredytowego emitenta, pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli obligacja jest sprzedawana, a za krótką, jeżeli obligacja jest nabywana;
 - (ii) jeżeli głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka wskazanym zgodnie z lit. a), b) i c) niniejszego ustępu jest stopa inflacji, pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli obligacja jest nabywana, a za krótką, jeżeli obligacja jest sprzedawana.
3. W przypadku obligacji będących instrumentami dłużnymi o zmiennym oprocentowaniu pozbawionymi cech opcjonalności instytucje stosują metodę określoną w ust. 2. Jeżeli głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka wskazanym zgodnie z ust. 2 lit. a) jest stopa wolna od ryzyka, a rezydualny termin zapadalności obligacji jest dłuższy niż jeden rok, wówczas głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka jest stopa spreadu kredytowego emitenta określona zgodnie z ust. 2 lit. c).
4. W przypadku pozycji w akcjach głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka jest cena kasowa akcji.
- Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli akcje są nabywane, a za krótką, jeżeli akcje są sprzedawane.
5. W przypadku pozycji gotówkowej w walucie innej niż waluta sprawozdawcza instytucji głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka jest natychmiastowy kurs wymiany między walutą tej pozycji gotówkowej a walutą sprawozdawczą instytucji.
- Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli pozycja gotówkowa stanowi składnik aktywów, a za krótką, jeżeli stanowi składnik pasywów.
6. W przypadku pozycji w towarze fizycznym głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka jest cena kasowa towaru odpowiadająca rodzajowi towaru, którego dotyczy dana pozycja.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli pozycja w towarze fizycznym stanowi składnik aktywów, a za krótką, jeżeli stanowi składnik pasywów.

7. W przypadku pozycji w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka jest czynnik ryzyka odpowiadający temu przedsiębiorstwu w koszyku „pozostałe sektory” w tabeli 8 w art. 325ap ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli udziały lub jednostki uczestnictwa przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania są nabywane, a za krótką, jeżeli udziały lub jednostki uczestnictwa przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania są sprzedawane.

8. W przypadku pozycji w transakcji odkupu, w przypadku której instytucja lub jej kontrahent przenosi papiery wartościowe, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka jest odpowiednia ogólna stopa procentowa lub stopa repo akcji.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli transakcja odkupu jest regulowana umową z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, a za krótką, jeżeli jest regulowana umową z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu.

Artykuł 4

Metoda wskazywania głównych czynników wpływających na poziom ryzyka pozycji w instrumentach pochodnych

1. W celu wskazania głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka pozycji w instrumentach pochodnych, instytucje określają w pierwszej kolejności:
 - a) wszystkie czynniki wpływające na poziom ryzyka transakcji, zgodnie z art. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/931;
 - b) czy jest to transakcja o jednym, czy o więcej niż jednym istotnym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, zgodnie z art. 2 i 3 tego rozporządzenia delegowanego;
 - c) istotne czynniki wpływające na poziom ryzyka transakcji i najbardziej istotne spośród tych czynników, zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia delegowanego.
2. Instytucje, które w odniesieniu do danej transakcji na instrumentach pochodnych wskazały, zgodnie z ust. 1, tylko jeden istotny czynnik wpływający na poziom ryzyka, uznają ten czynnik za główny czynnik wpływający na poziom ryzyka.
3. Instytucje, które w odniesieniu do danej transakcji na instrumentach pochodnych wskazały, zgodnie z ust. 1, co najmniej dwa istotne czynniki wpływające na poziom ryzyka należące do tylko jednej kategorii ryzyka spośród kategorii ryzyka, o których mowa w art. 277 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, uznają najbardziej istotny czynnik wpływający na poziom ryzyka w tej kategorii ryzyka za główny czynnik wpływający na poziom ryzyka.
4. Instytucje, które w odniesieniu do danej transakcji na instrumentach pochodnych wskazały, zgodnie z ust. 1, co najmniej dwa istotne czynniki wpływające na poziom ryzyka należące do co najmniej dwóch kategorii ryzyka spośród kategorii ryzyka, o których mowa w art. 277 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wskazują

główny czynnik wpływający na poziom ryzyka za pomocą jednej z następujących metod:

- a) jeżeli instytucje wskazały istotne czynniki wpływające na poziom ryzyka zgodnie z art. 4 ust. 2 lub art. 4 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/931, głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka jest najbardziej istotny czynnik wpływający na poziom ryzyka odpowiadający najwyższemu narzutowi z tytułu kategorii ryzyka spośród tych, o których mowa w art. 280a–280f rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) jeżeli instytucje wskazały istotne czynniki wpływające na poziom ryzyka zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/931, głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka jest najbardziej istotny czynnik wpływający na poziom ryzyka odpowiadający najwyższej bezwzględnej wartości ważonych wskaźników wrażliwości, o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. b) tego rozporządzenia delegowanego.
5. Instytucja, która stosuje jedną z metod określonych w art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/931 do obliczania wartości ekspozycji z tytułu danej transakcji na instrumentach pochodnych, stosuje tę samą metodę w celu wyznaczenia głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka tej transakcji.

Artykuł 5

Metoda ustalania, czy dana transakcja na instrumentach pochodnych stanowi pozycję długą czy krótką w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka

Przy ustalaniu, czy dana pozycja w instrumentach pochodnych stanowi pozycję długą czy krótką w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, o których to pozycjach mowa w art. 94 ust. 3, art. 273a ust. 3 i art. 325a ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje stosują jedną z metod określonych w art. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/931 w odniesieniu do głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka transakcji.

Artykuł 6

Uproszczona metoda wskazywania głównego czynnika wpływającego na poziom ryzyka pozycji w instrumentach pochodnych oraz ustalania, czy dana transakcja na instrumentach pochodnych stanowi pozycję długą czy krótką w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 i 5 instytucje mogą wskazać główny czynnik wpływający na poziom ryzyka pozycji w instrumentach pochodnych, o których mowa w ust. 2–17 niniejszego artykułu, oraz określić, czy taka pozycja stanowi pozycję długą czy krótką w głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, za pomocą metod określonych w tych ustępach.
2. W przypadku kontraktów terminowych typu future lub forward na akcje lub indeksy giełdowe jako główny czynnik wpływający na poziom ryzyka instytucje wskazują odpowiednio cenę kasową akcji lub cenę kasową indeksu.
Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli kontrakty terminowe typu future lub forward są nabywane, a za krótką, jeżeli kontrakty terminowe typu future lub forward są sprzedawane.
3. W przypadku kontraktów terminowych na stopę procentową (FRA), w których jedna ze stron otrzymuje odsetki według zmiennej stopy oprocentowania i płaci je według

stopy stałej, jako główny czynnik wpływający na poziom ryzyka instytucje wskazują stopę wolną od ryzyka, która odpowiada następującym elementom:

- a) walucie referencyjnej wskazanej we FRA;
- b) jednemu z terminów zapadalności określonych w art. 325l ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wybranemu w taki sposób, aby jak najściślej odpowiadał terminowi zapadalności FRA.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli instytucja płaci odsetki według stałej stopy oprocentowania, a za krótką, jeżeli instytucja otrzymuje odsetki według stałej stopy oprocentowania.

- 4. W przypadku kontraktów terminowych typu future lub forward na obligacje będące instrumentami dłużnymi o stałym lub zmiennym oprocentowaniu pozbawionymi cech opcjonalności instytucje określają, czy w ramach kontraktu terminowego future lub forward obligacja jest nabywana czy też sprzedawana, i na tej podstawie wskazują główny czynnik wpływający na poziom ryzyka oraz określają, czy pozycja stanowi pozycję długą czy krótką w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka poprzez zastosowanie metod określonych odpowiednio w art. 3 ust. 2 lub 3 do bazowego instrumentu dłużnego o stałym oprocentowaniu lub o zmiennym oprocentowaniu.

- 5. W przypadku kontraktów terminowych typu future lub forward dotyczących wymiany waluty obcej na walutę sprawozdawczą instytucji jako główny czynnik wpływający na poziom ryzyka instytucje wskazują natychmiastowy kurs wymiany między walutą obcą a walutą sprawozdawczą instytucji.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli waluta obca jest nabywana, a za krótką, jeżeli waluta obca jest sprzedawana.

- 6. W przypadku kontraktów terminowych typu future lub forward na towary jako główny czynnik wpływający na poziom ryzyka instytucje wskazują cenę kasową towaru, która odpowiada następującym elementom:

- a) rodzajowi towaru określonego w kontraktach terminowych typu future lub forward;
- b) jednemu z terminów zapadalności określonych w art. 325p ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wybranemu w taki sposób, aby jak najściślej odpowiadał terminowi zapadalności kontraktów terminowych typu future lub forward.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli towary są nabywane, a za krótką, jeżeli towary są sprzedawane.

- 7. W przypadku waniliowych opcji kupna lub sprzedaży, których instrumentem bazowym jest pojedyncza akcja lub pojedynczy indeks giełdowy, jako główny czynnik wpływający na poziom ryzyka instytucje wskazują odpowiednio cenę kasową akcji lub cenę kasową indeksu.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli opcja kupna jest nabywana, a za krótką, jeżeli opcja kupna jest sprzedawana. Pozycja jest uznawana za długą, jeżeli opcja sprzedaży jest sprzedawana, a za krótką, jeżeli opcja sprzedaży jest nabywana.

8. W przypadku waniliowych opcji kupna lub sprzedaży, których instrumentem bazowym jest pojedyncza obligacja będąca instrumentem dłużnym o stałym oprocentowaniu, instytucje wskazują główny czynnik wpływający na poziom ryzyka poprzez zastosowanie metody określonej w art. 3 ust. 2 do obligacji będącej instrumentem bazowym.

Jeżeli głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka ustalonym zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a), b) i c) jest stopa wolna od ryzyka lub stopa spreadu kredytowego emitenta, pozycja jest uznawana za krótką w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli opcja kupna jest nabywana, a za długą, jeżeli opcja kupna jest sprzedawana, oraz pozycja jest uznawana za krótką, jeżeli opcja sprzedaży jest sprzedawana, a za długą, jeżeli opcja sprzedaży jest nabywana.

Jeżeli głównym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka ustalonym zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a), b) i c) jest stopa inflacji, pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli opcja kupna jest nabywana, a za krótką, jeżeli opcja kupna jest sprzedawana, oraz pozycja jest uznawana za długą, jeżeli opcja sprzedaży jest sprzedawana, a za krótką, jeżeli opcja sprzedaży jest nabywana.

9. W przypadku waniliowych opcji swapowych instytucje wskazują główny czynnik wpływający na poziom ryzyka poprzez zastosowanie metody określonej w ust. 15 do swapu stóp procentowych stanowiącego instrument bazowy.

W przypadku gdy opcja swapowa daje prawo do zawarcia transakcji swapu stóp procentowych, w ramach której posiadacz opcji otrzymuje odsetki według zmiennej stopy oprocentowania i płaci je według stopy stałej, pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli instytucja nabyła opcję swapową, a za krótką, jeżeli instytucja sprzedała opcję swapową.

W przypadku gdy opcja swapowa daje prawo do zawarcia transakcji swapu stóp procentowych, w ramach której posiadacz opcji płaci odsetki według zmiennej stopy oprocentowania i otrzymuje je według stopy stałej, pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli instytucja sprzedała opcję swapową, a za krótką, jeżeli instytucja nabyła opcję swapową.

10. W przypadku górnych i dolnych pułapów jako główny czynnik wpływający na poziom ryzyka instytucje wskazują stopę wolną od ryzyka, która odpowiada następującym elementom:

- a) walucie referencyjnej określonej w górnym i dolnym pułapie;
- b) jednemu z terminów zapadalności określonych w art. 325I ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wybranemu w taki sposób, aby jak najściślej odpowiadał terminowi zapadalności górnego lub dolnego pułapu.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli górny pułap jest nabywany, a za krótką, jeżeli górny pułap jest sprzedawany. Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli dolny pułap jest sprzedawany, a za krótką, jeżeli dolny pułap jest nabywany.

11. W przypadku waniliowych opcji kupna lub sprzedaży, których instrumentem bazowym jest pojedynczy towar, jako główny czynnik wpływający na poziom ryzyka instytucje wskazują cenę kasową towaru, która odpowiada następującym elementom:

- a) rodzajowi towaru określonego w umowie opcji;
- b) jednemu z terminów zapadalności określonych w art. 325p ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wybranemu w taki sposób, aby jak najściślej odpowiadał terminowi zapadalności opcji.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli opcja kupna jest nabywana, a za krótką, jeżeli opcja kupna jest sprzedawana. Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli opcja sprzedaży jest sprzedawana, a za krótką, jeżeli opcja sprzedaży jest nabywana.

12. W przypadku waniliowych opcji walutowych jako główny czynnik wpływający na poziom ryzyka instytucje wskazują natychmiastowy kurs wymiany między walutą obcą a walutą sprawozdawczą instytucji.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli waluta obca jest nabywana, a za krótką, jeżeli waluta obca jest sprzedawana.

13. W przypadku jednopodmiotowych swapów ryzyka kredytowego jako główny czynnik wpływający na poziom ryzyka instytucje wskazują stopę spreadu kredytowego emitenta, która odpowiada następującym elementom:

- a) emitentowi wskazanemu w umowie swap;
- b) jednemu z terminów zapadalności określonych w art. 325m ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wybranemu w taki sposób, aby jak najściślej odpowiadał terminowi zapadalności swapu.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli ochrona jest nabywana, a za krótką, jeżeli ochrona jest sprzedawana.

14. W przypadku indeksowanych swapów ryzyka kredytowego jako główny czynnik wpływający na poziom ryzyka instytucje wskazują stopę spreadu kredytowego, która odpowiada następującym elementom:

- a) indeksowi kredytowemu wskazanemu w umowie swap;
- b) jednemu z terminów zapadalności określonych w art. 325m ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wybranemu w taki sposób, aby jak najściślej odpowiadał terminowi zapadalności swapu.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli ochrona jest nabywana, a za krótką, jeżeli ochrona jest sprzedawana.

15. W przypadku swapów stopy procentowej, w których jedna ze stron otrzymuje odsetki według zmiennej stopy oprocentowania i płaci je według stopy stałej, jako główny czynnik wpływający na poziom ryzyka instytucje wskazują stopę wolną od ryzyka, która odpowiada następującym elementom:

- a) walucie wskazanej w umowie swap;
- b) jednemu z terminów zapadalności określonych w art. 325l ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wybranemu w taki sposób, aby jak najściślej odpowiadał terminowi zapadalności swapu.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli instytucja płaci odsetki według stałej stopy oprocentowania, a za krótką, jeżeli instytucja otrzymuje odsetki według stałej stopy oprocentowania.

16. W przypadku swapów na akcje, w których jedna strona otrzymuje zwrot z akcji lub z indeksu giełdowego i płaci odsetki według stałej lub zmiennej stopy oprocentowania, jako główny czynnik wpływający na poziom ryzyka instytucje wskazują odpowiednio cenę kasową akcji lub cenę kasową indeksu.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli instytucja otrzymuje zwrot z akcji lub z indeksu giełdowego, a za krótką, jeżeli wypłaca taki zwrot.

17. W przypadku swapów towarowych, w których jedna strona otrzymuje przepływy pieniężne uzależnione od ceny towaru bazowego i płaci odsetki według stałej lub zmiennej stopy oprocentowania, jako główny czynnik wpływający na poziom ryzyka instytucje wskazują cenę kasową towaru, która odpowiada następującym elementom:

- a) rodzajowi towaru określonego w umowie swap;
- b) jednemu z terminów zapadalności określonych w art. 325p ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wybranemu w taki sposób, aby jak najściślej odpowiadał terminowi zapadalności swapu.

Pozycja jest uznawana za długą w jej głównym czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli instytucja otrzymuje przepływy pieniężne uzależnione od ceny towaru bazowego, a za krótką, jeżeli wypłaca przepływy pieniężne uzależnione od ceny towaru bazowego.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1.7.2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN